

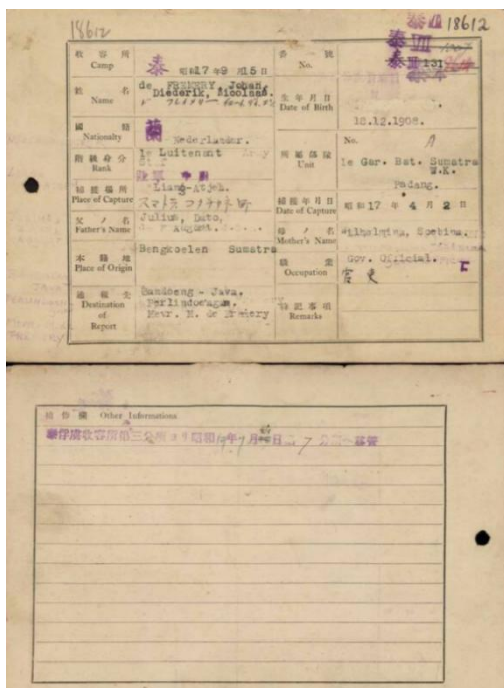
Johan de Fremery

Johan Diederik Nicolaas de Fremery is geboren op 18 december 1908 in Soerabaja, NOI. Hij was de zoon van Justus Dato August de Fremery en Wilhelmina Sabina Brunet de Rochebrune.

Hij was in 1928 welpenleiding bij de welpenhorde van Groep 3 De Jonge Verkenners in Den Haag.

Johan trouwde op 5 september 1932 in Voorburg met Anna Maria Hamers (1902). In maart 1934 werd in Den Haag hun eerste dochter geboren. Een jaar later, in september 1935, vertrokken ze naar Nederlands Indië. Daar werd in november hun tweede dochter geboren. Hij was Oost Indisch ambtenaar en controleur Binnenlands Bestuur van Benkoelen, Sumatra.

Tijdens de mobilisatie was hij eerste luitenant bij het 1^e Garnizoens Bataljon Sumatra West Kust in Padang. Hij werd tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg. De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners

maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspanssen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130

Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Zijn vrouw met hun twee dochters kwam terecht in kamp Tjihapit in Bandung. Het gezin overleefde de oorlog en vertrok met de Nieuw Holland op 14 augustus 1946 vanuit Bangkok naar Amsterdam.

Johan werd Ridder in de Orde van Oranje Nassau en overleed op 9 november 1984 in Rotterdam.

Meer informatie

[Registratie Johan Diederik Nicolaas de Fremery \(uit de periode 1836-1936\) » Open Archieven](#)

[Onderscheiding Johan Diederik Nicolaas de Fremery \(uit de periode 1815-1993\) » Open Archieven](#)

[Johan Diederik Nicolaas de Fremery \(1908-\) » Stamboom Driessen » Genealogie Online](#)

[Johan Diederik Nicolaas de Fremery \(locatie onbekend, 18 december 1908 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[J D N de Fremery \(locatie onbekend, 18 december 1908 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[| Nationaal Archief](#)

Het Leidersblad, maart 1928

[Birma-Siam-spoorweg](#)

[Johan Diederik Nicolaas de Fremery - Ons Land](#)

[de Fremery - Ons Land](#)

[de Fremery - Ons Land](#)

[de Fremery-Hamers - Ons Land](#)

[Namenlijst Tjihapit](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.